

Lovforslag nr. L 212. Fremsat den 1. marts 2000 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af momsloven, lønsumsafgiftsloven, kildeskatteloven og arbejdsmarkedsfondsloven.

(Sikkerhedsstillelse ved registrering)

§ 1

I lov om merværdiafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 2. juni 1999, som ændret ved § 3 i lov nr. 388 af 2. juni 1999, lov nr. 943 af 20. december 1999, § 4 i lov nr. 947 af 20. december 1999 og lov nr. 952 af 20. december 1999, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 62 a indsættes:

»§ 62 b. Ved anmeldelse til registrering af en virksomhed, der har fast forretningssted her i landet, og er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1, skal der stilles sikkerhed for tilsvarende af afgifter, A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, selskabsskat og lønsumsafgift, medmindre virksomhedens formue opgjort efter reglerne i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, på registreringstidspunktet udgør mindst 125.000 kr. Det samme gælder en virksomhed, hvor en eller flere af deltagerne i virksomheden er selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, og som skal medregne deres andel af virksomhedens overskud i den skattepligtige indkomst, medmindre, der blandt deltagerne i virksomheden er fysiske personer, der hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til forskellen mellem 125.000 kr. og virksomhedens formue, medmindre virksomheden efter reglerne i § 62 pålægges at stille sik-

kerhed for et større beløb. Der skal ikke stilles sikkerhed for beløb under 15.000 kr.

Stk. 2. Når en virksomhed skal stille sikkerhed, kan virksomheden ikke registreres, før dette krav er opfyldt. Et krav om sikkerhedsstillelse skal meddeles virksomheden senest 14 dage efter, at virksomheden anmeldes til registrering. Krav om sikkerhedsstillelse meddeles ved anbefalet brev. Ved krav om sikkerhedsstillelse skal meddelelsen indeholde oplysning om, at undladelser af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter bestemmelsen i § 81, stk. 3, 2. pkt. Sikkerhed skal stilles senest 8 dage efter, at virksomheden har modtaget meddelelse herom, idet fristen dog efter omstændighederne kan forlænges efter anmodning herom. Stilles sikkerheden ikke rettidigt, meddeles det ved anbefalet brev, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter bestemmelsen i § 81, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på foreninger og organisationer, hvis formål er af politisk, fagforeningsmæssig, religiøs, patriotisk, filosofisk, filantropisk eller på anden måde er af almen velgørende eller almennyttig karakter eller som udøver aktiviteter vedrørende amatørsport. Det er en betingelse, at overskuddet fra den momspligtige virksomhed fuldt ud anvendes til de nævnte formål.

Stk. 4. Krav om sikkerhedsstillelse ophører, når virksomheden har en formue på mindst 125.000 kr. og virksomheden i de seneste 18 må-

neder har indbetalt afgiften rettidigt og ikke er i restance med merværdiafgift eller vedrørende andre registreringsforhold.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelse og om dokumentation af formue.«.

2. § 81, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år straffes ligeledes den, der forsætligt eller groft uagtsomt driver registreringspligtig virksomhed, uanset at virksomheden er nægtet registrering efter § 62, stk. 9, § 62 a, stk. 1, eller § 62 b, stk. 2, eller virksomheden er afmeldt fra registrering efter § 62 a, stk. 5.«.

§ 2

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 674 af 15. september 1998 som ændret ved lov nr. 1056 af 23. december 1998 og lov nr. 380 af 2. juni 1999, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Ved anmeldelse til registrering af en virksomhed, der er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, skal der stilles sikkerhed for tilsvarende af afgift, A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, selskabsskat og merværdiafgift, medmindre virksomhedens formue opgjort efter reglerne i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, på registreringstidspunktet udgør mindst 125.000 kr. Det samme gælder en virksomhed, hvor en eller flere af deltagerne i virksomheden er selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, og som skal medregne deres andel af virksomhedens overskud i den skattepligtige indkomst, medmindre, der blandt deltagerne i virksomheden er fysiske personer, der hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til forskellen mellem 125.000 kr. og virksomhedens formue, medmindre virksomheden efter reglerne i kildeskattelovens § 56 a eller momslovens § 62 pålægges at stille sikkerhed for et større beløb. Der skal ikke stilles sikkerhed for beløb under 15.000 kr.

Stk. 2. Når en virksomhed skal stille sikkerhed, kan virksomheden ikke registreres, før dette krav er opfyldt. Et krav om sikkerhedsstillelse skal meddeles virksomheden senest 14 dage ef-

ter, at virksomheden anmeldes til registrering. Krav om sikkerhedsstillelse meddeles ved anbefalet brev. Ved krav om sikkerhedsstillelse skal meddelelsen indeholde oplysning om, at undladelser af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter bestemmelsen i § 18, stk. 1, nr. 3. Sikkerhed skal stilles senest 8 dage efter, at virksomheden har modtaget meddelelse herom, idet fristen dog efter omstændighederne kan forlænges efter anmodning herom. Stilles sikkerheden ikke rettidigt, meddeles det ved anbefalet brev, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter bestemmelsen i § 18, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Krav om sikkerhedsstillelse ophører, når virksomheden har en formue på mindst 125.000 kr. og virksomheden i de seneste 18 måneder har indbetalt afgiften rettidigt og ikke er i restance med afgift eller vedrørende andre registreringsforhold.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelse og om dokumentation af formue.«.

2. I § 18, stk. 1, indsættes, som nr. 3:

»3) Driver registreringspligtig virksomhed, uanset at virksomheden er nægtet registrering efter § 10 a, stk. 1.«.

§ 3

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 639 af 3. august 1999, som ændret ved § 5 i lov nr. 947 af 20. december 1999, § 1 i lov nr. 956 af 20. december 1999, § 10 i lov nr. 958 af 20. december 1999 og § 6 i lov nr. 105 af 14. februar 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 56, stk. 7, *litra b*, ændres »§ 56 A, stk. 2,« til: »§ 56 A, stk. 2, og § 56 B, stk. 2,«.

2. Efter § 56 A indsættes:

»§ 56 B. Ved anmeldelse til registrering af en indeholdelsespligtig virksomhed, jf. § 85, stk. 1, der er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, skal der stilles sikkerhed for tilsvarende af A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, selskabsskat, moms og lønsumsafgift, medmindre virksomhedens formue opgjort efter reglerne i selskabsskattelovens

§ 14, stk. 2-7, på registreringstidspunktet udgør mindst 125.000 kr. Det samme gælder en virksomhed, hvor en eller flere af deltagerne i virksomheden er selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, og som skal medregne deres andel af virksomhedens overskud i den skattepligtige indkomst, medmindre, der blandt deltagerne i virksomheden er fysiske personer, der hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til forskellen mellem 125.000 kr. og virksomhedens formue, medmindre virksomheden efter reglerne i § 56 A pålægges at stille sikkerhed for et større beløb. Der skal ikke stilles sikkerhed for beløb under 15.000 kr.

Stk. 2. Når en virksomhed skal stille sikkerhed, kan virksomheden ikke registreres, før dette krav er opfyldt. Et krav om sikkerhedsstillelse skal meddeles virksomheden senest 14 dage efter, at virksomheden anmeldes til registrering. Krav om sikkerhedsstillelse meddeles ved anbefalet brev. Ved krav om sikkerhedsstillelse skal meddelelsen indeholde oplysning om, at undladdelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter bestemmelsen i § 74 A. Sikkerhed skal stilles senest 8 dage efter, at virksomheden har modtaget meddelelse herom, idet fristen dog efter omstændighederne kan forlænges efter anmodning herom. Stilles sikkerheden ikke rettidigt, meddeles det ved anbefalet brev, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter bestemmelsen i § 74 A.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på foreninger og organisationer, hvis formål er af politisk, fagforeningsmæssig, religiøs, patriotisk, filosofisk, filantropisk eller på anden måde er af almen velgørende eller almennyttig karakter eller som udøver aktiviteter vedrørende amatørsport. Det er en betingelse, at overskuddet fra den momspligtige virksomhed fuldt ud anvendes til de nævnte formål.

Stk. 4. Krav om sikkerhedsstillelse ophører, når virksomheden har en formue på mindst 125.000 kr. og virksomheden i de seneste 18 måneder har indbetalt afgiften rettidigt og ikke er i restance med merværdiafgift eller vedrørende andre registreringsforhold.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelse og om dokumentation af formue.«.

3. I § 74 A, 1. pkt., ændres »§ 56 A, stk. 2.« til: »§ 56 A, stk. 2, og § 56 B, stk. 2.«.

§ 4

I lov om en arbejdsmarkedsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 720 af 14. september 1999, som ændret ved § 6 i lov nr. 947 af 20. december 1999 og § 3 i lov nr. 956 af 20. december 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 13, stk. 9, 1. pkt., ændres »§ 56 A og« til: »§ 56 A, § 56 B og«, og »sikkerhedsstillelse for restancer med A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms« ændres til: »sikkerhedsstillelse for tilsvaret af restancer med A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, selskabsskat, moms og lønsumsafgift«.

2. I § 13, stk. 9, 2. pkt. ændres »§ 56 A, stk. 2,« til: »§ 56 A, stk. 2, og § 56 B, stk. 2,«.

3. I § 18, stk. 5, 1. pkt., ændres »§ 56 A, stk. 2.« til: »§ 56 A, stk. 2, og § 56 B, stk. 2.«.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning for virksomheder, der anmeldes til registrering den (fremsættelsesdatoen) eller senere. Det gælder dog ikke momslovens § 62 b, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, lønsumsafgiftslovens § 10 a, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1, kildeskattelovens § 56 B, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, eller arbejdsmarkedsfondslovens § 13, stk. 9, 1. pkt., som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1.

Stk. 3. Virksomheder, som anmeldes til registrering i perioden fra og med den (fremsættelsesdatoen) indtil lovens ikrafttræden, skal efter de statslige told- og skattemyndigheders anmodning herom dokumentere, at virksomhedens formue på anmeldelsestidspunktet eller på tidspunktet for de statslige told- og skattemyndigheders anmodning om dokumentation opfylder betingelserne i momslovens § 62 b, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, lønsumsafgiftslovens § 10 a, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1, kildeskattelovens § 56 B, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, eller arbejds-

markedsfondslovens § 13, stk. 9, som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1. De statslige told- og skattemyndigheder kan fastsætte en frist for afgivelse af dokumentation, herunder efter omstændighederne fastsætte en frist til 8 dage. De statslige told- og skattemyndigheders anmodning om dokumentation skal fremsættes senest 1 måned efter lovens ikrafttræden. Undlader virksomheden at fremlægge den krævede dokumentation, eller opfylder virksomheden ikke betingelserne i momslovens § 62 b, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, lønsumsafgiftslovens § 10 a, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1, kildeskattelovens § 56 B, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, eller arbejdsmarkedsfondslovens § 13, stk. 9, som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1 og 2, kan de statslige told- og skattemyndigheder senest 14 dage efter udløb af en i medfør af 2. pkt. fastsat frist kræve, at virksomheden stiller sikkerhed i henhold til momslovens § 62 b, stk. 1, 3. og 4. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, lønsumsafgiftslovens § 10 a, stk. 1, 3. og 4. pkt., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1, kildeskattelovens § 56 B, stk. 1, 3. og 4. pkt., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, eller arbejdsmarkedsfondslovens § 13, stk. 9, 1. pkt., som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1 og 2. Undlader virksomheden at stille sikkerhed, nægtes virksomheden registrering eller registreringsforholdet afmeldes, og bestem-

melserne i momslovens § 81, stk. 3, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, lønsumsafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 3., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, kildeskattelovens § 74 A, 1. pkt., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3, og arbejdsmarkedsfondslovens § 18, stk. 5, 1. pkt., som affattet ved denne lovs § 4, nr. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Et krav om sikkerhedsstillelse meddeles virksomheden ved anbefalet brev. Meddelelsen skal indeholde oplysning om, at undladelser af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden afmeldes fra registrering, hvorefter det vil være strafbart at fortsætte virksomhedens drift. Sikkerheden skal stilles senest 8 dage efter, at virksomheden har modtaget meddelelse herom, idet fristen efter omstændighederne kan forlænges efter anmodning herom. Stilles sikkerheden ikke rettidigt, meddeles det virksomheden ved anbefalet brev, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter stk. 3, 5. pkt. Krav om sikkerhedsstillelse ophører, når virksomheden har en formue på mindst 125.000 kr. og virksomheden i de seneste 18 måneder har indbetalt afgiften rettidigt og ikke er i restance vedrørende andre registreringsforhold.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder kan i særlige tilfælde dispensere fra reglerne om dokumentation af formue og om sikkerhedsstillelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets formål

Lovforslaget har til formål at begrænse kreditrisikoen i forhold til skatter og afgifter i virksomheder med et beskedent kapitalgrundlag. Det sker ved at indføre krav om sikkerhedsstillelse for en række virksomhedstyper med begrænset ansvar (selskaber m.v.), når de på registreringstidspunktet har en formue på mindre end 125.000 kr.

Spørgsmålet om kreditrisiko i selskaber m.v. med beskedent kapitalgrundlag blev aktualiseret af Højesterets dom af 3. februar 2000, der angik en sag, hvor Erhvervs- og Selskabsstyrelsen havde afvist at registrere en filial af et britisk selskab her i landet. Forinden Højesterets dom havde EF-Domstolen fået forelagt et spørgsmål om, hvorvidt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse var forenelig med EF-traktaten. EF-Domstolen slog i sin dom af 9. marts 1999 sag C-212/97, Centros Ltd mod Erhvervs- og Selskabsstyrelsen (i det følgende forkortet Centros-sagen - Saml. 1999 s. I-1459), fast, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke kan afvise at lade en filial af et britisk selskab registrere her i landet, selv om selskabet ikke driver erhvervmæssig virksomhed i sit hjemland og kun ønskes oprettet for at drive hele virksomheden i det land, hvor filialen oprettes.

Dommen indebærer, at der her i landet kan nyregistreres filialer af selskaber hjemmehørende i andre EU-lande, selv om selskaberne har en meget lav selskabskapital på f.eks. 100 GBP (ca. 1.200 kr.). Til sammenligning skal nystiftede danske anpartsselskaber som minimum have en selskabskapital på 125.000 kr. for at kunne registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. En stor selskabskapital i et nystiftet selskab medfører som udgangspunkt, at selskabet har en stor egenkapital (formue).

Nystartede selskaber m.v. med beskedne formuer udgør en særlig kreditrisiko, ikke mindst i forhold til kreditorer, der som f.eks. skatte- og afgiftsmyndighederne på kort sigt er uden indflydelse på karakteren og omfanget af et eventuelt mellemværende med virk-

somhederne. Desuden vil sådanne virksomheder potentielt lettere end andre kunne anvendes til svigagtige formål.

Forslaget tager sigte på virksomheder, der skal registreres for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, lønsums-afgift eller moms. Herved omfattes skatter og afgifter, hvor virksomhederne automatisk og hurtigt kan opbygge betydelige kreditter. Kræves der efter de foreslåede regler i forbindelse med registrering efter momsloven, lønsumsafgiftsloven, kildeskatteloven eller arbejdsmarkedsfondsloven stillet sikkerhed, vil sikkerheden skulle dække restancer vedrørende A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, selskabsskat, lønsumsafgift og moms. Punktafgifterne er ikke medtaget, da risikoen på dette område skønnes at være begrænset, når der skal stilles sikkerhed på 125.000 kr. efter momsloven m.v.

Sikring af skatter og afgifter

Det danske skatte og afgiftssystem er generelt opbygget således, at der til personer og virksomheder gives kredit med betalingen af skatter og afgifter i en periode, indtil disse er gjort endeligt op, hvorefter der afregnes. Afregningsintervallerne varierer afhængigt af skatternes og afgifternes karakter, men kendetegnede er, at det offentlige i en periode uden videre krav yder kredit.

Som et modstykke til denne kredit skal ses told- og skattemyndighedernes mulighed for enten at gøre en personlig hæftelse gældende over for den personlige skyldner, hvis ikke der måtte blive betalt rettidigt, eller gøre et krav gældende over for virksomheden.

De danske regler foreskriver en minimums selskabskapital på 125.000 kr. efter anpartsselskabsloven og 500.000 kr. efter aktieselskabsloven. Én af begrundelserne for kravet om en vis minimumskapital er, at der ved disse former for virksomheder ikke er en personlig hæftelse for aktionærerne/ejerkredsen. Ved at have krav om en minimumskapital sikres kreditorerne, heriblandt told- og skattemyndighederne, en vis sikkerhed for deres krav mod virksomhederne. Dette understreges også af kravet i anpartsselskabslovens

§ 52 om reetablering af anpartskapitalen, når 40 pct. af denne er tabt.

EF-Domstolens dom i Centros-sagen

Dommen angår den selskabsretlige etablering af filialer af selskaber i andre medlemslande, mens de skatteretlige aspekter ikke berøres direkte i dommen.

EF-Domstolen afsagde den 9. marts 1999 dom i Centros-sagen. Sagen omhandlede spørgsmålet om, hvorvidt etablering af en filial af et britisk registreret selskab, der ikke driver erhvervmæssig virksomhed i UK, kunne nægtes selskabsretligt i Danmark. I sagen havde Erhvervs- og Selskabsstyrelsen afvist at registrere filialen, da registreringen i Danmark reelt ikke var en filialregistrering, men en hovedetablering af selskabet. Hovedformålet med filialregistreringen var efter Erhvervs- og Selskabsstyrelsens opfattelse at omgå danske retsregler om hovedetablering, herunder de danske krav til selskabskapital.

EF-Domstolen underkendte Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse og fastslog, at tilladelse til registrering ikke selskabsretligt kan nægtes. Domstolen fandt, at afgørelsen stred mod EF-traktatens artikler 43 og 48 (tidl. artiklerne 52 og 58) om fri etableringsret. Samtidig bemærkede EF-Domstolen, at det fremgår af Domstolens praksis, at nationale foranstaltninger, der kan genere udøvelsen af de ved traktaten sikrede grundlæggende friheder skal opfylde fire betingelser. De skal anvendes uden forskelsbehandling, de skal være begrundet i tvingende samfundsmæssige hensyn, de skal være egnede til at sikre virkeliggørelsen af de formål, de forfølger, og de må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet.

Højesterets dom i Centros-sagen

Højesteret afsagde dom i sagen den 3. februar 2000. Da Højesteret fandt, at det var usikkert, hvad der var oplyst i anmeldelsesblanketten i forbindelse med filialregistreringen, hjemvistes sagen til fortsat behandling i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Konsekvenser af Centros-sagen for told- og skattemyndighederne

En af konsekvenserne af Centros-sagen er, at kreditorernes, herunder told- og skattemyndighedernes muligheder for at inddrive tilgodehavender, forringes væsentligt, da det med virksomheder som Centros Ltd på den ene side ikke vil være muligt at gøre et personligt ansvar gældende, og da der på den anden side reelt ikke er nogen kapital i selskabet, der eventuelt vil kunne dække et tilgodehavende. Da der som nævnt ovenfor gives kredit med betalingen af skatter og afgifter, er told- og skattemyndighederne som den altoverve-

jende hovedregel kreditor i virksomheder, der driver erhvervsvirksomhed i Danmark. Konsekvensen af Centros-sagen er derfor mere vidtgående for told- og skattemyndighederne end for »almindelige« kreditorer, da told- og skattemyndighederne ikke kan nøjes med at lave »forretning« med de sikre debitorer. Samlet set må det siges, at told- og skattemyndighederne med afsigelsen af Centros-sagen bliver stillet væsentligt ringere med hensyn til sikkerhed for inddrivelse af skatte- og afgiftskrav mod filialer af EU-selskaber, eftersom selskabskapitalen kan være væsentlig lavere end efter danske krav.

Desuden kan der ikke ses bort fra, at de, der har til hensigt at benytte en virksomhed med begrænset ansvar til unddragelse af skatter og afgifter, eksempelvis som et »skraldespandsselskab« i forbindelse med momskarrusselsvindel, vil finde det mere attraktivt at anvende filialer af »billige« udenlandske selskaber fremfor »dyre« danske selskaber.

Lovforslagets indhold

For at begrænse kreditrisikoen i forhold til danske og udenlandske selskaber m.v., der på registreringstidspunktet har formuer på mindre end 125.000 kr., foreslås der i momsloven, lønsumsafgiftsloven, kilde-skatteloven og arbejdsmarkedsfondsloven fastsat krav om, at der skal stilles sikkerhed til dækning af eventuelle krav på moms, lønsumsafgift, A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og selskabsskat. Forslaget er bl.a. en udbygning af de gældende regler om forkortede afregningsperioder, sikkerhedsstillelse m.v., hvor virksomhederne, ledelsen eller ejerne er kendte som dårlige betalere (trip-trap-træske modellen). Trip-trap-træske modellen er opbygget med henblik på at forsøge at hindre personer, der tidligere har påført told- og skattemyndighederne tab, i at påføre myndighederne nye tab. Trip-trap-træske modellen vil derfor i det omfang, man er bekendt med ejerkredsen bag en virksomhed kunne benyttes til at kræve sikkerhedsstillelse m.v., men i det omfang virksomhederne stiftes af personer, der ikke er kendte af told- og skattemyndighederne, eller virksomhederne stiftes gennem stråmænd eller stiftes i et land, hvor det ikke er muligt at få oplysninger om stifterne, vil trip-trap-træske modellen ikke være til megen hjælp. For at tage højde for disse tilfælde, vil det være mere hensigtsmæssigt at fastsætte krav om sikkerhedsstillelse for virksomheder med beskedne kapitalgrundlag.

Reglerne får virkning, uanset om virksomhederne har hjemsted i udlandet eller her i landet.

På momsområdet vil forslaget dog kun få virkning i forhold til virksomheder, der har fast forretningssted

F. t. l. vedr. momsloven m.v.

her i landet. Baggrunden herfor er, at der i momslovens § 62 a allerede er fastsat regler om sikkerhedsstillelse for virksomheder, der *ikke* har fast forretningssted her i landet.

Forslaget får betydning for nye og eksisterende virksomheder, hvor en eller flere af deltagerne ikke er fysiske personer, der hæfter personligt for virksomhedernes forpligtelser. Der henses herved til at såvel nye som gamle virksomheder med en beskedent formue og med begrænset ansvar kan udgøre en kreditrisiko, ikke mindst i situationer, hvor virksomhederne påbegynder nye aktiviteter.

Eksisterende virksomheder, der nægtes registrering for nye aktiviteter, vil kunne videreføre deres hidtidige aktiviteter uændret.

Når forslaget udstrækkes til virksomhedsformer, der traditionelt ikke undergives krav til kapitalens størrelse, beror det dels på det nævnte overordnede hensyn til kreditrisikoen, dels på hensynet til at omfatte alle relevante virksomhedsformer, hvad enten disse er udenlandske eller danske, der indebærer, at deltagerne ikke hæfter personligt for de omhandlede skatter og afgifter. Forslaget får således bl.a. virkning i forhold til to udenlandske selskaber med beskedent kapital, når de stifter et interessentskab i udlandet, der opretter en filial i Danmark. I det omfang filialen ikke har en formue på 125.000 kr., omfattes den af reglerne om sikkerhedsstillelse m.v. Forslaget omfatter til eksempel også et interessentskab stiftet af to danske anpartsselskaber.

Grænsen på 125.000 kr. tager udgangspunkt i de gældende regler om en minimumsselskabskapital for nystiftede anpartsselskaber på 125.000 kr. Det lægges til grund, at en selskabskapital på 125.000 kr. må anses for at give en vis rimelig sikkerhed for dækning af told- og skattemyndighedernes krav på betaling af skatter og afgifter, uden at told- og skattemyndighederne dog er sikret nogen fortrinnsstilling i forbindelse med en eventuel konkurs.

Man kan således sige, at det i dag er accepteret, at selskaber m.v. råder over deres selskabskapital uden at stille sikkerhed for told- og skattemyndighedernes eventuelle krav. I forbindelse med virksomheder med beskedent kapital kan der derfor ud fra ligestillingsbetragtninger tages samme udgangspunkt, nemlig at virksomhedernes formue skal fragås i forbindelse med fastsættelsen af sikkerhedens størrelse.

Der skal dog kun stilles sikkerhed for beløb over 15.000 kr., idet der herved er henset til, at der ikke er grundlag for at kræve sikkerhedsstillelse af en virksomhed med en formue på eksempelvis 115.000 kr.

Ligeledes ud fra ligestillingsbetragtninger er der derfor foreslået en generelt gældende bundgrænse på 15.000 kr.

Det er afgørende for sikkerhedsstillelsen, om virksomheden på registreringstidspunktet har en formue, der opgjort efter reglen i selskabskattelovens § 14, stk. 2-7, er mindst 125.000 kr. Formuen består af virksomhedens aktiver med fradrag af dens passiver, og skal som udgangspunkt opgøres til handelsværdien på opgørelsesdagen. Ved opgørelsen bortses der bl.a. fra goodwill og lignende immaterielle rettigheder og brugsrettigheder m.v.

Som udgangspunkt skal det i forbindelse med hver registrering vurderes, om der skal stilles sikkerhed. Har eksempelvis en virksomhed opfyldt formuekravet i forbindelse med registreringen som indeholdelsespligtig for A-skat, skal der ske fornyet vurdering heraf, hvis virksomheden et halvt år efter ønsker at blive registreret som lønsumsafgiftspligtig. Har en virksomhed stillet sikkerhed for ét registreringsforhold, skal der, under forudsætning af at sikkerhedsstillelsen fortsat er i kraft, ikke stilles yderligere sikkerhed for øvrige registreringsforhold, uanset om de enkelte registreringsforhold etableres på forskellige tidspunkter.

Foreninger og organisationer, hvis formål er af politisk, fagforeningsmæssig, religiøs m.v. karakter foreslås undtaget fra reglerne om sikkerhedsstillelse, idet der herved tages hensyn til, at en række især mindre foreninger vil kunne få vanskeligt ved at udøve registreringspligtige aktiviteter, såfremt deres formue er mindre end 125.000 kr., og de derfor blev pålagt at stille sikkerhed. Foreninger og organisationer må i denne forbindelse anses for at udgøre en begrænset tabsrisiko. Undtagelsen omfatter dog ikke foreninger m.v., som registreres for lønsumsafgift, idet der først skal ske registrering efter denne lov, når afgiftsgrundlaget (lønsommen) overstiger 80.000 kr. Sådanne registreringspligtige foreninger m.v. må anses for at have erhvervsmæssige aktiviteter i et omfang, der i realiteten konkurrerer med anden erhvervsmæssig virksomhed, hvorfor det vil være vanskeligt at begrunde, at de ikke skal omfattes af kravene om sikkerhedsstillelse.

Kravet om sikkerhedsstillelse ophører, når virksomheden har opbygget en formue på 125.000 kr., og skatter og afgifter i de seneste 18 måneder har været betalt rettidigt, og virksomheden ikke i øvrigt er i restance med andre registreringsforhold. Disse betingelser tilsigter at sikre, at der i alle tilfælde foreligger et regnskab, og at sandsynliggøre, at der er tale om en virksomhed, som er en god betaler.

Forholdet til EU-retten

EF-Domstolen tog i Centros-sagen stilling til, i hvilke situationer national lovgivning kan fravige grundlæggende rettigheder, der følger af EF-traktaten, uden at dette er strid med EU-retten. Det anføres heri:

»34. Idet bemærkes, at de påberåbte hensyn ikke er omfattet af traktatens artikel 56, skal det tillige anføres, at det fremgår af Domstolens praksis, at nationale foranstaltninger, der kan genere udøvelsen af de ved traktaten sikrede grundlæggende friheder eller gøre udøvelsen heraf mindre attraktiv, skal opfylde fire betingelser: De skal anvendes uden forskelsbehandling, de skal være begrundet i tvingende samfundsmæssige hensyn, de skal være egnede til at sikre virkeliggørelsen af det formål, de forfølger, og de må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet (jf. dom af 31.3.1993, sag C-19/92, Kraus, Sml. I, s. 1663, præmis 32, og af 30.11.1995, sag C-55/94, Gebhard, Sml. I, s. 4165, præmis 37).

35. Disse betingelser er ikke opfyldt i den foreliggende sag. For det første er den pågældende praksis ikke egnet til at nå det kreditorbeskyttelsesformål, som den anses for at forfølge, idet filialen, hvis selskab havde udøvet virksomhed i Det Forenede Kongerige, ville være blevet registreret i Danmark, selv om de danske kreditorer kunne have haft en lige så usikker stilling.

36. Endvidere fremstår det selskab, der er tale om i hovedsagen, som et engelsk selskab og ikke som et dansk selskab, og selskabets kreditorer oplyses om, at det hører under en anden lovgivning end den, der gælder i Danmark for stiftelse af anpartsselskaber, ligesom kreditorerne kan henholde sig til visse fællesskabsretlige regler, der beskytter dem, f.eks. Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25 juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3 litra g, om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222, s 11) og Rådets ellefte direktiv 89/666/EØF af 21 december 1989 om offentlighed vedrørende filialer.

37. Hertil kommer, at der i modsætning til hvad de danske myndigheder har anført, vil kunne træffes mindre restriktive foranstaltninger eller foranstaltninger, der i mindre omfang griber ind i de grundlæggende friheder, f.eks. derved, at offentlige kreditorer i henhold til lovgivningen får mulighed for at kræve, at de nødvendige garantier stilles.«

Reglen skal derfor for det første stille de virksomheder, der er omfattet af sikkerhedsstillelseskra- vet, lige. Dette er tilfældet med de foreslåede regler, da kravet om sikkerhedsstillelse er et generelt krav til alle virksomheder, der er skattepligtige efter selskabsskat-

telovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6 og § 2, stk. 1 og 4, hvor formuen er mindre end 125.000 kr.

Reglen skal for det andet være begrundet i samfundsmæssige hensyn. Som anført ovenfor er told- og skattemyndighederne kreditorer i samtlige virksomheder, der driver erhvervsmæssig virksomhed i Danmark. Hvis den erhvervsmæssige virksomhed kan påbegyndes i Danmark uden, at der er en minimumsformue svarende til 125.000 kr. til stede i virksomheden, vil der være en betydelig øget risiko for, at told- og skattemyndighederne ikke vil være i stand til at få dækket udestående restancer på skatter og afgifter. Ved at indføre en regel om sikkerhedsstillelse som nævnt, vil der være tale om at indføre en værnsregel, der har til hensigt at hindre en udhulning af skatte- og afgiftsprovenuet.

Reglen skal for det tredje være egnet til at sikre det formål, den forfølger. Dette krav vil også være opfyldt af den foreslåede regel om sikkerhedsstillelse, da kravet om sikkerhedsstillelse netop medfører, at den risiko for tab, der er en følge af registreringen af virksomheder med en meget beskedent selskabskapital, opvejes af den stillede sikkerhed for skatte- og afgiftskravenes betaling.

Endelig skal reglen være proportional i forhold til de formål, den forfølger. Formålet med reglen er at mindske den risiko for tab, der er en følge af registreringen af virksomheder med et beskedent kapitalgrundlag. Et krav om en vis sikkerhedsstillelse må anses for at stå i et rimeligt forhold til dette formål, ikke mindst i lyset af at kravet falder bort, når virksomheden har opbygget en formue på 125.000 kr., ikke er i restance og i de seneste 18 måneder har indbetalt skatter og afgifter rettidigt. Som anført af EF-Domstolen i Centros-sagens præmis 37, vil garantistillelse til sikring af offentlige kreditorer være en mindre indgribende foranstaltning, end den af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen førte praksis.

Provenumæssige konsekvenser

Lovforslaget modvirker fremtidige provenutab på moms- og A-skatterestancer m.v. hos virksomheder med lille formue, der er skattepligtige efter selskabsskatte- loven.

Administrative konsekvenser for det offentlige og erhvervslivet

Det skønnes, at forslaget vil medføre et merforbrug hos Told og Skat på årligt 6 årsværk til registreringskontrol og opfølgende kontrol på området. I engangsudgifter til tilpasning af edb-systemer skønnes merudgifterne at blive 50.000 kr.

For erhvervslivet vil forslaget indebære, at der i forbindelse med registreringer skal udarbejdes dokumentation for virksomhedernes formue.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

For virksomheder, hvor fysiske personer hæfter personligt, eller som efter de nuværende regler opfylder kravet om en formue på 125.000 kr., har lovforslaget ingen nævneværdige erhvervsøkonomiske konsekvenser.

De virksomheder, der ikke opfylder formuekravet, kan stille supplerende sikkerhed f.eks. i form af en bankgaranti overfor told- og skattemyndighederne.

Omkostningerne herved vil variere efter de konkrete forhold, men vil formentlig typisk være af størrelsesordenen 1-2 pct. p.a. af sikkerhedsstillelsen.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Høring

Forslaget har grundet dets hastende karakter ikke været i høring, ligesom det ikke har været forelagt Erhvervsministeriets Testpanel.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser.

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Forslaget modvirker fremtidige tab på uerholdelige restancer hos virksomheder med lille formue.	
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner		Det skønnes, at forslaget vil medføre et merforbrug hos Told og Skat på årligt 6 årsværk og én-gangsudgifter til tilpasning af edb-systemer på 50.000 kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	For virksomheder, hvor fysiske personer hæfter personligt, eller som efter de nuværende regler opfylder kravet om en formue på 125.000 kr., har lovforslaget ingen nævneværdige erhvervsøkonomiske konsekvenser. De virksomheder, der ikke opfylder formuekravet, kan stille supplerende sikkerhed f.eks. i form af en bankgaranti overfor told- og skattemyndighederne. Omkostningerne herved vil variere efter de konkrete forhold, men vil formentlig typisk være af størrelsesordenen 1-2 pct. p.a. af sikkerhedsstillelsen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	For erhvervslivet indebærer forslaget, at der skal udarbejdes dokumentation for virksomhedernes formue.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	EF-Domstolen har i Centros-sagen nævnt, at nationale foranstaltninger, der kan genere udøvelsen af de ved traktaten sikrede grundlæggende friheder skal opfylde fire betingelser. De skal anvendes uden forskelsbehandling, de skal være begrundet i tvingende samfundsmæssige hensyn, de skal være egnede til at sikre virkeliggørelsen af de formål, de forfølger, og de må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet. Lovforslaget opfylder disse betingelser. I øvrigt stiller Domstolen sig i samme sag positiv over for brugen af sikkerhedsstillelse som middel til sikring af det offentliges tilgodehavender.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at registrering af en virksomhed med fast forretningssted her i landet, som er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller

§ 2, stk. 1, gøres betinget af, at der stilles en sikkerhed på 125.000 kr. til dækning af det offentliges krav på moms og eventuel A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, selskabsskat og lønsumsafgift, medmindre virksomhedens formue opgjort efter reglerne i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, på registreringstidspunktet udgør mindst 125.000 kr. Det samme gælder en virksomhed,

hvor en eller flere af deltagerne i virksomheden er selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, og som skal medregne deres andel af virksomhedens overskud i den skattepligtige indkomst, medmindre, der blandt deltagerne i virksomheden er fysiske personer, der hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk.

Et fast forretningssted er som oftest det sted, hvor virksomheden fysisk har placeret sig i form af en butik, kontor, udsalg, værksted, fabrik eller lignende. En postadresse er ikke nok til at statuere fast forretningssted. I grænsetilfælde beror der på en samlet vurdering af de konkrete omstændigheder, hvorvidt en virksomhed kan anses for at have fast forretningssted her i landet.

Efter bestemmelsen er kredsen af virksomheder, der skal stille sikkerhed for tilsvarende afgifter m.v., blandt andet afgrænset til selskaber m.v., der er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, eller § 2, stk. 1. Bestemmelserne i selskabsskatteloven indeholder regler om beskatning af aktie- og anpartsselskaber, andelsselskaber, gensidige forsikringsforeninger, investeringsforeninger, erhvervsdrivende fonde og foreninger m.v. samt selskaber m.v. af samme art med hjemsted i udlandet, der er skattepligtige her i landet. Sikkerheden skal således stilles, uanset om virksomheden er hjemmehørende i Danmark eller udlandet. Eksempelvis vil en filial af et tysk aktieselskab (GmbH), der etablerer et fast forretningssted i Danmark, være omfattet af bestemmelsen.

Herudover foreslås det, at der i situationer, hvor virksomheden er f.eks. et interessentskab eller kommanditselskab, skal stilles sikkerhed, når deltagerne i interessentskabet eller komplementaren i kommanditselskabet er selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, eller § 2, stk. 1 eller 4. Bestemmelsen skal ses på baggrund af, at interessentskaber og kommanditselskaber skatteretligt ikke er selvstændige skattesubjekter. Skattepligten påhviler ikke interessentskabet m.v., men de enkelte interessenter. Samtidig forhindres, at to udenlandske selskaber med beskeden kapital kan undgå sikkerhedsstillelse ved at danne et interessentskab og lade dette etablere en filial her i landet. Interessentskaber, hvor den ene af deltagerne er en fysisk person, som hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk med interessentskabet, omfattes ikke af reglerne, uanset om de øvrige deltagere i interessentskabet er selskaber m.v.

Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til forskellen mellem 125.000 kr. og virksomhedens formue, opgjort efter reglerne i selskabsskattelovens

§ 14, stk. 2-7, men kun for beløb over 15.000 kr. Der foreslås således en generelt gældende bundgrænse på 15.000 kr.

Reglerne i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, vedrører opgørelsen af formuen i andelsforeninger, hvis formål er at fremme mindst 10 medlemmers fælles erhvervmæssige interesser m.v. Efter reglerne i selskabsskattelovens § 14, stk. 2, opgøres virksomhedens formue som virksomhedens aktiver med fradrag af virksomhedens passiver. Ved opgørelsen af formuen ses der bort fra goodwill og lign. immaterielle rettigheder og suspensivt betingede rettigheder samt brugsrettigheder eller krav om periodiske ydelser af offentlig eller privat karakter, der er tillagt virksomheden, og som ikke kan overdrages. Herudover ses der bort fra den del af indkomstårets overskud, der som dividende eller efterbetaling udloddes for det pågældende indkomstår, samt andele i andre andelsforeninger omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 3. Virksomhedens aktiver og passiver medregnes efter stk. 3 til handelsværdien på registreringstidspunktet, medmindre der er fastsat andre regler herfor, jf. lovens § 14, stk. 4-7. Reglerne, der er anset for egnede til at afgrænse grundlaget for told- og skattemyndighedernes kreditrisiko, foreslås anvendt som grundlag for opgørelse af virksomhedernes formue. I tilslutning hertil bemærkes, at skatteministeren foreslås bemyndiget til at udstede nærmere regler om bl.a. dokumentation af formuen i hvilken forbindelse, der bl.a. kan fastsættes regler om, at formuen kan dokumenteres ved en erklæring fra en registreret eller statsautoriseret revisor.

Som udgangspunkt skal det i forbindelse med hver registrering vurderes, om der skal stilles sikkerhed. Har eksempelvis en virksomhed opfyldt formuekravet i forbindelse med registreringen som indeholdelsespligtig for A-skat, skal der ske fornyet vurdering heraf, hvis virksomheden et halvt år efter ønsker at blive registreret som lønsumsafgiftspligtig. Har en virksomhed stillet sikkerhed for ét registreringsforhold, skal der, under forudsætning af at sikkerhedsstillelsen fortsat er i kraft, ikke stilles yderligere sikkerhed for øvrige registreringsforhold, uanset om de enkelte registreringsforhold etableres på forskellige tidspunkter.

Kan der også kræves sikkerhedsstillelse efter momslovens § 62 (trip-trap-træsko modellen) skal sikkerhedsstillelsen som minimum opfylde kravet i den nye § 62 b. Overstiger sikkerhedsstillelsen efter § 62 en sikkerhedsstillelse efter § 62 b, fastsættes sikkerhedsstillelsen efter reglerne i § 62.

Virksomheder, der pålægges at stille sikkerhed, kan ikke registreres for skatter og afgifter, før kravet er opfyldt. Et krav om sikkerhedsstillelse skal meddeles

virksomheden ved anbefalet brev senest 14 dage efter, at virksomheden anmeldes til registrering. Meddelelsen skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomhedens drift være strafbart efter bestemmelsen i § 81, stk. 3, 2. pkt. Sikkerheden skal stilles senest 8 dage efter at virksomheden har modtaget meddelelse herom, idet fristen dog efter omstændighederne kan forlænges efter anmodning herom. En forlængelse forudsætter at det er sandsynliggjort overfor told- og skattemyndighederne, at virksomheden indenfor kort tid kan fremskaffe den fornødne sikkerhed. Stilles sikkerheden ikke rettidigt meddeles det ved anbefalet brev, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter bestemmelsen i § 81, stk. 3, nr. 2.

Virksomheder, der nægtes momsregistrering, må ikke foretage momspligtige leverancer. Der er dog ikke noget til hinder for at virksomheden videreføre eller påbegynder andre ikke momspligtige aktiviteter.

Den foreslåede § 62 b, stk. 3, skal i sammenhæng med afgrænsningen via henvisningen til skattepligtsreglerne i selskabsskatteloven i den foreslåede § 62 b, stk. 1, sikre, at de nævnte foreninger og organisationer, hvis formål er af politisk, fagforeningsmæssig, religiøs, patriotisk, filosofisk, filantropisk eller på anden måde er af almen velgørende eller almennyttig karakter eller som udøver aktiviteter vedrørende amatørsport undtages fra reglerne om sikkerhedsstillelse ved registrering. Det er f.eks. ikke tanken, at en grundejerforening, der én gang årligt afholder en gadefest og derfor skal momsregistreres skal stille sikkerhed efter de nye regler blot fordi foreningen omfattes af skattepligten efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, som følge af at den oppebærer indtægt fra »erhvervsmæssig virksomhed« i forbindelse med gade festen.

I relation til § 56 B i kildeskatteloven, som foreslås indsat ved § 3, nr. 2, er det f.eks. ikke tanken, at en amatøridrætsklub, der har ansat en lønnet kasserer, og som derfor skal registreres som indeholdelsespligtig for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, skal stille sikkerhed efter de nye regler blot fordi klubben omfattes af skattepligten efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, som følge af at den oppebærer indtægt fra »erhvervsmæssig virksomhed« i forbindelse med f.eks. afholdelse af bankospil eller ved opstilling af en salgsbod til et byfestarrangement.

I udgangspunktet vil foreninger, som ikke er af erhvervsmæssig karakter, kunne omfattes af bestemmelsen, idet det dog er en betingelse for at foreningerne m.v. kan friholdes fra kravet om sikkerhedsstillelse, at overskuddet fra deres momspligtige virksomhed

fuldt ud anvendes til de nævnte formål. Blandt andet vil foreninger omfattes af momslovens § 13, stk. 1, nr. 4, og lønsumsafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 1, være omfattet af bestemmelsen. Ved afgrænsningen af begreberne almen velgørende og almennyttig kan indgå den praksis som har udviklet sig efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 18. Eksempelvis vil foreninger der arbejder med sygdomsbekæmpelse, forebyggende børne- og ungdomsforsorg, ulandshjælp og kirkeligt arbejde kunne omfattes. Også grundejerforeninger, musikforeninger og foreninger, der indsamler midler til f.eks. spejderhytter, kan omfattes. Investeringsforeninger, erhvervsdrivende fonde m.v. vil derimod ikke kunne omfattes af undtagelsesreglen.

Virksomheder, der har stillet sikkerhed, kan ophøre hermed, når de har opbygget en formue på mindst 125.000 kr., ikke er i restance med moms eller andre registreringsforhold og i øvrigt i de sidste 18 måneder har indbetalt momsen rettidigt og ikke er i restance med moms eller andre registreringsforhold.

Endelig foreslås skatteministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om dokumentation for formue og om sikkerhedsstillelse. Ministeren vil eksempelvis kunne fastsætte, at tilstedeværelsen af en formue på 125.000 kr. kan dokumenteres ved en erklæring fra en registreret eller statsautoriseret revisor og at sikkerhedsstillelsen skal ske på en nærmere bestemt måde.

Til nr. 2

Det foreslås, at der i § 81, stk. 3, 2. pkt., fastsættes hjemmel til også at straffe for overtrædelse af § 62 b, stk. 2, således, at der kan fastsættes straf for den, der forsætligt eller groft uagtsomt driver registreringspligtig virksomhed, uanset at virksomheden er nægtet registrering efter § 62 b, stk. 2. Bortset fra denne tilføjelse er der alene sket redaktionelle ændringer i bestemmelsen.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at registrering for lønsumsafgift af virksomheder, der er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, gøres betinget af, at der stilles en sikkerhed på 125.000 kr. til dækning af det offentlige krav på følgende skatter og afgifter: Lønsumsafgift og eventuel A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, selskabsskat og merværdiafgift. Det samme gælder en virksomhed, hvor en eller flere af deltagerne i virksomheden er selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, og

som skal medregne deres andel af virksomhedens overskud i den skattepligtige indkomst, medmindre, der blandt deltagerne i virksomheden er fysiske personer, der hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk. Der skal dog ikke stilles sikkerhed, hvis virksomhedens formue opgjort efter selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, på registreringstidspunktet udgør mindst 125.000 kr. Sikkerheden skal stilles, uanset om virksomheden er hjemmehørende i Danmark eller udlandet.

Den i forbindelse med momslovens § 62 b, stk. 3, jf. ovenfor bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 1, foreslåede undtagelse for foreninger, omfatter ikke foreninger m.v., som registreres for lønsumsafgift, idet der først skal ske registrering efter lønsumsafgiftsloven, når afgiftsgrundlaget (lønsommen) overstiger 80.000 kr. Sådanne registreringspligtige foreninger m.v. må anses for at have erhvervmæssige aktiviteter i et omfang, der i realiteten konkurrerer med anden erhvervmæssig virksomhed, hvorfor det vil være vanskeligt at begrunde, at de ikke skal omfattes af kravene om sikkerhedsstillelse.

Reglerne svarer i øvrigt til de reglerne i momslovens § 62 b, der foreslås indsat ved § 1, nr. 1. Der henvises således til bemærkningerne til denne bestemmelse ovenfor under § 1, nr. 1.

Til nr. 2

Det foreslås, at der i § 18, stk. 1, nr. 3, fastsættes hjemmel til også at straffe for overtrædelse af § 10 a, stk. 1, således at der kan fastsættes straf for den, der forsætligt eller groft uagtsomt driver registreringspligtig virksomhed, uanset at virksomheden er nægtet registrering efter § 10 a, stk. 1.

Til § 3

Til nr. 1 og 3

Forslagene, der er konsekvenser af forslaget under nr. 2, sikrer dels, at der i § 74 A, 1. pkt., fastsættes hjemmel til også at straffe for overtrædelse af § 56 B, stk. 2, således at der kan fastsættes straf for den, der forsætligt eller groft uagtsomt driver registreringspligtig virksomhed, uanset at virksomheden er nægtet registrering efter § 56 B, stk. 2. Dels, at en indeholdelsespligtig, der er nægtet registrering efter § 56 B, stk. 2, kan afvikle allerede indgåede ansættelses- og kontraktforhold og herunder i fornødent omfang foretage indeholdelse og afregning af A-skat efter nærmere af skatteministeren fastsatte regler, jf. den foreslåede ændring af § 56, stk. 7, litra b.

Til nr. 2

I § 56 B, stk. 1, foreslås at registrering af en indeholdelsespligtig virksomhed, der er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, gøres betinget af, at der stilles en sikkerhed på 125.000 kr. til dækning af det offentliges krav på A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, selskabsskat, moms og lønsumsafgift, medmindre virksomhedens formue opgjort efter selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, på registreringstidspunktet udgør mindst 125.000 kr. Det samme gælder en virksomhed, hvor en eller flere af deltagerne i virksomheden er selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, og som skal medregne deres andel af virksomhedens overskud i den skattepligtige indkomst, medmindre, der blandt deltagerne i virksomheden er fysiske personer, der hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk. Sikkerheden skal stilles, uanset om virksomheden er hjemmehørende i Danmark eller udlandet.

Bestemmelserne svarer i øvrigt til de foreslåede regler i momslovens § 62 b. Der henvises således til bemærkningerne til denne bestemmelse ovenfor under § 1, nr. 1.

Til § 4

De foreslåede ændringer af arbejdsmarkedsfondsloven indebærer, at kildeskattelovens regler vedr. sikkerhedsstillelse i forbindelse med registrering som indeholdelsespligtig for A-skat, herunder registreringsnægtelse og straf, jf. forslagene under § 3, i deres helhed finder tilsvarende anvendelse for arbejdsmarkedsbidraget og den særlige pensionsopsparing.

Til § 5

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til stk. 2

Det foreslås endvidere, at loven tillægges virkning for virksomheder, der anmeldes til registrering på datoen for lovforslagets fremsættelse eller senere. Dette gælder dog ikke i forhold til de procedureregler som er omfattet af forslaget, jf. nærmere neden for vedrørende stk. 3 og 4.

Til stk. 3 og 4

Virksomheder, der anmeldes til registrering fra lovforslagets fremsættelse og indtil lovens ikrafttræden, registreres i henhold til gældende regler. Fra det tids-

punkt, hvor loven træder i kraft, kan de statslige told- og skattemyndigheder dog kræve, at virksomheden dokumenterer, at formuekravet var opfyldt på anmeldelsestidspunktet eller på tidspunktet for anmodningen. Hvis virksomheden ønsker det, kan virksomheden indlevere den fornødne dokumentation allerede i forbindelse med anmeldelsen til registrering. De statslige told- og skattemyndigheder kan efter omstændighederne fastsætte en frist for afgivelse af dokumentationen. Særligt i forbindelse med meget beskedent kapitaliserede selskaber kan denne frist fastsættes ned til 8 dage.

De statslige told- og skattemyndigheder kan ikke anmode om dokumentation senere end 1 måned efter lovens ikrafttræden. Denne regel foreslås for at undgå, at virksomheder, der registreres i den aktuelle periode, ikke skal have uvished om deres registreringsforhold i længere tid efter lovens ikrafttræden end nødvendigt.

Hvis virksomheden ikke leverer den fornødne dokumentation kan de statslige told- og skattemyndigheder senest 14 dage efter udløb af fristen for at dokumentere, at formuekravet var opfyldt, kræve, at virksomheden stiller sikkerhed. Stilles sikkerhed ikke, undlader myndighederne at registrere virksomheden eller dens registreringsforhold afmeldes og de foreslåede straffebestemmelser i momslovens § 81, stk. 3, 2. pkt., lønsumsafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 3, kildeskattelovens § 74 A, 1. pkt., og arbejdsmarkedsfundslovens § 18, stk. 5, 1. pkt., der gælder, når registrering er nægtet, foreslås at finde tilsvarende anvendelse i disse tilfælde.

Krav om sikkerhedsstillelse meddeles virksomheden ved anbefalet brev. Meddelelsen skal indeholde oplysning om konsekvenserne af, at den krævede sikkerhed ikke stilles. Sikkerhed skal stilles senest 8 dage efter, at virksomheden har modtaget meddelelse herom, idet fristen efter omstændighederne kan forlænges efter anmodning herom. Stilles sikkerheden ikke rettidigt, meddeles det virksomheden ved anbefalet brev at registrering nægtes eller registreringsforholdet afmeldes, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter stk. 3, 5. pkt.

I relation til indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven og arbejdsmarkedsfundsloven kan der forekomme tilfælde, hvor den indeholdelsespligtige i en kortere periode er såvel berettiget som forpligtet til at opkræve og afregne A-skat, AM-bidrag og SP-bidrag på

trods af, at registrering er nægtet. I disse tilfælde er der fastsat særlige regler, jf. bekendtgørelse nr. 344 af 28. maj 1995 om afviklingsdispositioner med afregning m.v. af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for virksomheder, der nægtes registrering som indeholdelsespligtige for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Disse regler vil også skulle anvendes, når virksomhedens registreringsforhold er afmeldt efter de foreslåede regler.

I relation til momsloven og lønsumsafgiftsloven skal den registreringspligtige virksomhed ophøre fra det tidspunkt, hvor virksomheden får meddelelse om, at virksomhedens registreringsforhold er afmeldt.

Virksomheder, der anmeldes til registrering fra lovforslagets fremsættelse og indtil lovens ikrafttræden, vil senest i forbindelse med registreringen få en grundig information om de regler, der er foreslået i denne bestemmelse, herunder at virksomheden kan indlevere den fornødne dokumentation om opfyldelse af formuekravet allerede i forbindelse med registreringen. Det vil således blive gjort klart for de pågældende virksomheder, at de statslige told- og skattemyndigheder - når loven er trådt i kraft - kan kræve dokumentation for formuen og eventuel sikkerhedsstillelse, og at en manglende efterlevelse af disse krav kan medføre, at virksomhedens registreringsforhold afmeldes.

Til stk. 5

I stk. 5 foreslås indsat en hjemmel til de statslige told- og skattemyndigheder til at fritage virksomheder, der anmeldes til registrering i perioden fra lovforslagets fremsættelse og indtil lovens ikrafttræden, for at skulle stille sikkerhed eller opfylde formuekravet efter stk. 3.

Dispensationsmuligheden foreslås for at undgå, at reglerne rammer atypisk hårdt. Det kunne eksempelvis være tilfældet, hvor en igangværende virksomhed, der gennem flere år har drevet virksomhed i udlandet, flytter til Danmark, og efter lovens ikrafttræden på grund af bestemmelserne i forslaget bliver forhindret i at drive virksomheden her i landet. Tilsvarende vil dispensationsmuligheden fx kunne anvendes i et tilfælde, hvor en enkeltmandsvirksomhed, der drives i selskabsform, skal registreres som indeholdelsespligtig efter kildeskatteloven, når der ansættes en lærling, og selskabet gennem længere tid har udvist vilje og evne til at overholde sine forpligtelser til betaling af skatter og afgifter.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering
Momsloven

Lovforslaget

§ 1

I lov om merværdiafgift, jf. lovekøndtgørelse nr. 422 af 2. juni 1999, som ændret ved § 3 i lov nr. 388 af 2. juni 1999, lov nr. 943 af 20. december 1999, § 4 i lov nr. 947 af 20. december 1999 og lov nr. 952 af 20. december 1999, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 62 a indsættes:

»§ 62 b. Ved anmeldelse til registrering af en virksomhed, der har fast forretningssted her i landet, og er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1, skal der stilles sikkerhed for tilsvarende af afgifter, A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, selskabsskat og lønsumsafgift, medmindre virksomhedens formue opgjort efter reglerne i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, på registreringstidspunktet udgør mindst 125.000 kr. Det samme gælder en virksomhed, hvor en eller flere af deltagerne i virksomheden er selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, og som skal medregne deres andel af virksomhedens overskud i den skattepligtige indkomst, medmindre, der blandt deltagerne i virksomheden er fysiske personer, der hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til forskellen mellem 125.000 kr. og virksomhedens formue, medmindre virksomheden efter reglerne i § 62 pålægges at stille sikkerhed for et større beløb. Der skal ikke stilles sikkerhed for beløb under 15.000 kr.

Gældende formulering
Momsloven

Lovforslaget

Stk. 2. Når en virksomhed skal stille sikkerhed, kan virksomheden ikke registreres, før dette krav er opfyldt. Et krav om sikkerhedsstillelse skal meddeles virksomheden senest 14 dage efter, at virksomheden anmeldes til registrering. Krav om sikkerhedsstillelse meddeles ved anbefalet brev. Ved krav om sikkerhedsstillelse skal meddelelsen indeholde oplysning om, at undladelser af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter bestemmelsen i § 81, stk. 3, 2. pkt. Sikkerhed skal stilles senest 8 dage efter, at virksomheden har modtaget meddelelse herom, idet fristen dog efter omstændighederne kan forlænges efter anmodning herom. Stilles sikkerheden ikke rettidigt, meddeles det ved anbefalet brev, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter bestemmelsen i § 81, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på foreninger og organisationer, hvis formål er af politisk, fagforeningsmæssig, religiøs, patriotisk, filosofisk, filantropisk eller på anden måde er af almen velgørende eller almennyttig karakter eller som udøver aktiviteter vedrørende amatørsport. Det er en betingelse, at overskuddet fra den momspligtige virksomhed fuldt ud anvendes til de nævnte formål.

Stk. 4. Krav om sikkerhedsstillelse ophører, når virksomheden har en formue på mindst 125.000 kr. og virksomheden i de seneste 18 måneder har indbetalt afgiften rettidigt og ikke er i restance med merværdiafgift eller vedrørende andre registreringsforhold.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelse og om dokumentation af formue.«.

Gældende formulering
Momsloven

§ 81. ...

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå udbetalinger efter § 45, § 53, stk. 2, § 63 og § 72, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år straffes ligeledes den, der forsætligt eller groft uagtsomt driver registreringspligtig virksomhed, uanset at virksomheden er nægtet registrering efter § 62, stk. 9, eller § 62 a, stk. 1, eller virksomheden er afmeldt registrering efter § 62 a, stk. 5.

Lovforslaget

2. § 81, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år straffes ligeledes den, der forsætligt eller groft uagtsomt driver registreringspligtig virksomhed, uanset at virksomheden er nægtet registrering efter § 62, stk. 9, § 62 a, stk. 1, eller § 62 b, stk. 2, eller virksomheden er afmeldt fra registrering efter § 62 a, stk. 5.«.

§ 2

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 674 af 15. september 1998 som ændret ved lov nr. 1056 af 23. december 1998 og lov nr. 380 af 2. juni 1999, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Ved anmeldelse til registrering af en virksomhed, der er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, skal der stilles sikkerhed for tilsvarende af afgift, A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, selskabsskat og merværdiafgift, medmindre virksomhedens formue opgjort efter reglerne i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, på registreringstidspunktet udgør mindst 125.000 kr. Det samme gælder en virksomhed, hvor en eller flere af deltagerne i virksomheden er selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, og som skal medregne deres andel af virksomhedens overskud i den skattepligtige indkomst, medmindre, der blandt deltagerne i virksomheden er fysiske personer, der hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til forskellen mellem 125.000 kr. og virksomhedens formue, medmindre virksomheden efter reglerne i § 62 pålægges at stille sikkerhed for et større beløb. Der skal ikke stilles sikkerhed for beløb under 15.000 kr.

Gældende formulering
Momsloven

Lovforslaget

Stk. 2. Når en virksomhed skal stille sikkerhed, kan virksomheden ikke registreres, før dette krav er opfyldt. Et krav om sikkerhedsstillelse skal meddeles virksomheden senest 14 dage efter, at virksomheden anmeldes til registrering. Krav om sikkerhedsstillelse meddeles ved anbefalet brev. Ved krav om sikkerhedsstillelse skal meddelelsen indeholde oplysning om, at undladelser af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter bestemmelsen i § 18, stk. 1, nr. 3. Sikkerhed skal stilles senest 8 dage efter, at virksomheden har modtaget meddelelse herom, idet fristen dog efter omstændighederne kan forlænges efter anmodning herom. Stilles sikkerheden ikke rettidigt, meddeles det ved anbefalet brev, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter bestemmelsen i § 18, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Krav om sikkerhedsstillelse ophører, når virksomheden har en formue på mindst 125.000 kr. og virksomheden i de seneste 18 måneder har indbetalt afgiften rettidigt og ikke er i restance med merværdiafgift eller vedrørende andre registreringsforhold.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelse og om dokumentation af formue.«.

2. I § 18, stk. 1, indsættes, som nr. 3:

»3) Driver registreringspligtig virksomhed, uanset at virksomheden er nægtet registrering efter § 10 a, stk. 1.«.

§ 18. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for kontrollen med opkrævet afgift eller kontrollen med tilbagebetaling efter § 6 b, stk. 5.
- 2) Overtræder § 2, stk. 1, § 3, stk. 2 eller 3, § 6, stk. 2, 1. eller 3. pkt., § 6 a, stk. 2, 1. eller 3. pkt., § 6 b, stk. 2 eller 3, § 10, stk. 2, § 14, stk. 2 eller 3, § 15, stk. 3, 2. pkt., eller § 21, stk. 2.

§ 3

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 639 af 3. august 1999, som ændret ved § 5 i lov nr. 947 af 20. december 1999, § 1 i lov nr. 956 af 20. december 1999, § 10 i lov nr. 958 af 20. december 1999 og § 6 i lov nr. 105 af 14. februar 2000, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering
Momsloven

§ 56. ...

Stk. 7. Skatteministeren kan give særlige regler om indbetalingen, herunder om forkortet afregningsperiode og indbetalingsfrist, når

- a) indeholdelsespligten ophører, eller
- b) den indeholdelsespligtige er nægtet registrering i medfør af § 56 A, stk. 2, men nødvendige afviklingsdispositioner gør det påkrævet at indeholde A-skat.

Lovforslaget

1. I § 56, stk. 7, litra b, ændres »§ 56 A, stk. 2,« til: »§ 56 A, stk. 2, og § 56 B, stk. 2,«.

2. Efter § 56 A indsættes:

»§ 56 B. Ved anmeldelse til registrering af en indeholdelsespligtig virksomhed, jf. § 85, stk. 1, der er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, skal der stilles sikkerhed for tilsvarende af A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, selskabsskat, moms og lønsumsafgift, medmindre virksomhedens formue opgjort efter reglerne i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, på registreringstidspunktet udgør mindst 125.000 kr. Det samme gælder en virksomhed, hvor en eller flere af deltagerne i virksomheden er selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, og som skal medregne deres andel af virksomhedens overskud i den skattepligtige indkomst, medmindre, der blandt deltagerne i virksomheden er fysiske personer, der hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til forskellen mellem 125.000 kr. og virksomhedens formue, medmindre virksomheden efter reglerne i § 56 A pålægges at stille sikkerhed for et større beløb. Der skal ikke stilles sikkerhed for beløb under 15.000 kr.

*Gældende formulering
Momsloven*

Lovforslaget

Stk. 2. Når en virksomhed skal stille sikkerhed, kan virksomheden ikke registreres, før dette krav er opfyldt. Et krav om sikkerhedsstillelse skal meddeles virksomheden senest 14 dage efter, at virksomheden anmeldes til registrering. Krav om sikkerhedsstillelse meddeles ved anbefalet brev. Ved krav om sikkerhedsstillelse skal meddelelsen indeholde oplysning om, at undladelser af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter bestemmelsen i § 74 A. Sikkerhed skal stilles senest 8 dage efter, at virksomheden har modtaget meddelelse herom, idet fristen dog efter omstændighederne kan forlænges efter anmodning herom. Stilles sikkerheden ikke rettidigt, meddeles det den indeholdelsespligtige ved anbefalet brev, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter bestemmelsen i § 74 A.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på foreninger og organisationer, hvis formål er af politisk, fagforeningsmæssig, religiøs, patriotisk, filosofisk, filantropisk eller på anden måde er af almen velgørende eller almennyttig karakter eller som udøver aktiviteter vedrørende amatørsport. Det er en betingelse, at overskuddet fra den momspligtige virksomhed fuldt ud anvendes til de nævnte formål.

Stk. 4. Krav om sikkerhedsstillelse ophører, når virksomheden har en formue på mindst 125.000 kr. og virksomheden i de seneste 18 måneder har indbetalt afgiften rettidigt og ikke er i restance med merværdiafgift eller vedrørende andre registreringsforhold.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelse og om dokumentation af formue.«.

Gældende formulering
Momsloven

§ 74 A. Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed driver en virksomhed, som er pligtig at være registreret som indeholdelsespligtig for A-skat, jf. § 85, stk. 1, 1. pkt., uanset at registrering som indeholdelsespligtig for A-skat er nægtet i medfør af § 56 A, stk. 2. Den indeholdelsespligtige kan dog afvikle allerede indgåede ansættelses- og kontraktforhold med kortest muligt varsel, herunder i fornødent omfang foretage indeholdelse og afregning af A-skat, jf. § 56, stk. 7, litra b.

§ 13. ...

Stk. 9. For indeholdelsespligtige efter § 11, stk. 1 og 6, der er registreringspligtige efter § 21, stk. 1, finder reglerne i kildeskattelovens § 56, stk. 2-6, § 56, stk. 8, § 56 A og § 85, stk. 1, 2. pkt., om forkortet afregningsperiode for angivelse og indbetaling af A-skat, sikkerhedsstillelse for restancer med A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms samt registreringsnægtelse i medfør af manglende sikkerhedsstillelse af indeholdelsespligtige virksomheder, der anmelder sig til registrering, tilsvarende anvendelse for arbejdsmarkedsbidrag. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter 1. pkt. samt fastsætte regler om indbetalingen af bidrag, herunder om forkortet afregningsperiode og indbetalingsfrist, når en indeholdelsespligtig er nægtet registrering efter 1. pkt., jf. kildeskattelovens § 56 A, stk. 2, men nødvendige afviklingsdispositioner gør det påkrævet at indeholde bidrag.

Lovforslaget

3. I § 74 A, 1. pkt., ændres »§ 56 A, stk. 2.« til: »§ 56 A, stk. 2, og § 56 B, stk. 2.«.

§ 4

I lov om en arbejdsmarkedsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 720 af 14. september 1999, som ændret ved § 6 i lov nr. 947 af 20. december 1999 og § 3 i lov nr. 956 af 20. december 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 13, stk. 9, 1. pkt., ændres »§ 56 A og« til: »§ 56 A, § 56 B og«, og »sikkerhedsstillelse for restancer med A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms« ændres til: »sikkerhedsstillelse for tilsvaret af og restancer med A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, selskabsskat, moms og lønsumsafgift«.

2. I § 13, stk. 9, 2. pkt. ændres »§ 56 A, stk. 2,« til: »§ 56 A, stk. 2, og § 56 B, stk. 2,«.

Gældende formulering
Momsloven

§ 18. ...

Stk. 5. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed driver en virksomhed, som er pligtig at være registreret som indeholdelsespligtig for bidrag efter § 11, stk. 1 og 6, uanset at registrering som indeholdelsespligtig er nægtet i medfør af § 13, stk. 9, 1. pkt., jf. kildeskattelovens § 56 A, stk. 2. En indeholdelsespligtig kan dog afvikle allerede indgåede ansættelses- og kontraktforhold med kortest muligt varsel, herunder i fornødent omfang foretage indeholdelse og afregning af bidrag, jf. § 13, stk. 9, 2. pkt.

Lovforslaget

3. I § 18, stk. 5, 1. pkt., ændres »§ 56 A, stk. 2.« til: »§ 56 A, stk. 2, og § 56 B, stk. 2.«.

F. t. l. vedr. momsloven m.v.

Til lovforslag nr. L 212. Skriftlig fremsættelse (1. marts 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af momsloven, lønsumsafgiftsloven, kildeskatteloven og arbejdsmarkedsfondsloven. (Sikkerhedsstillelse ved registrering).

(Lovforslag nr. L 212).

Lovforslaget har til formål at begrænse kreditrisikoen i forhold til skatter og afgifter i virksomheder med et beskedent kapitalgrundlag. Det sker ved at indføre krav om sikkerhedsstillelse for en række virksomheder med begrænset ansvar (selskaber m.v.), når de på registreringstidspunktet har en formue på mindre end 125.000 kr.

Højesteret afsagde i februar 2000 dom i en sag om registrering hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen af en filial af et udenlandsk selskab. Dommen blev afsagt på baggrund af en dom fra EF-Domstolen, hvor Domstolen slog fast, at det er uforeneligt med EF-traktatens regler om den frie etableringsret at afvise at registrere en filial af et udenlandsk selskab. Det gælder selv om det udenlandske selskab ikke driver erhvervs-mæssig virksomhed i sit hjemland og kun er oprettet for at drive hele virksomheden i det land, hvor filialen oprettes.

Det er således blevet muligt for personer, der bor her i landet at købe et udenlandsk selskab med en selskabskapital på eksempelvis 1.200 kr. og herefter begynde at drive virksomhed her i

landet uden personligt at hæfte for selskabets gæld. Nystartede selskaber m.v. med en så beskeden selskabskapital udgør en særlig kreditrisiko, ikke mindst i forhold til kreditorer, der som f.eks. skatte- og afgiftsmyndighederne på kort sigt er uden indflydelse på karakteren og omfanget af et eventuelt mellemværende med selskabet. Desuden vil sådanne virksomheder potentielt lettere end andre kunne anvendes til svigagtige formål.

Foranlediget af Højesterets dom har regeringen vurderet, at der er behov for at begrænse kreditrisikoen i forhold til skatter og afgifter ikke alene i forhold til udenlandske virksomheder, men også i forhold til danske. Regeringen foreslår derfor, at andre virksomheder end personligt ejede, der skal registreres for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, lønsumsafgift eller moms, skal stille en vis sikkerhed for told- og skattemyndighedernes tilgodehavender, medmindre virksomhederne på registreringstidspunktet har en formue på 125.000 kr.

Regeringen har fundet det nødvendigt at foreslå, at loven skal have virkning fra fremsættelsen for herved at kunne tage højde for virksomheder, der med et meget beskedent kapitalgrundlag måtte blive registreret i perioden frem til lovens ikrafttræden.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.